

Ш. Признаци-тѣ съ слѣдѹющи-тѣ за това:

1) Высота-та на това ученїе, свидѣтелствѹща, какво то не могло да бѫде изобрѣто отъ разумъ человѣческъ.

2) Чистота-та на това ученїе, показваща, че оно произишло є отъ пречистъ умъ Божій.

3) Пророчества-та.

4) Чудеса-та.

5) Могущественно-то дѣйствованїе на това ученїе връзъ сърдца-та человѣческы, свойственно тѣкмо на Божиј силъ.

В. Съ каквъ начинъ пророчество-та быватъ за признания на истинно-то Откровенїе Божиє?

Ш. Това може съ истакъва съ примѣръ. Кога-то Пророкъ Ісаїа предрѣче рожденїе-то Христова Спасителѧ отъ Дѣва, кое-то естествененъ разумъ человѣческъ не могъ и да помисли, и кога-то, подыръ нѣколко стотинъ годинъ слѣдъ това пророчество, Господъ нашъ Іисусъ Христосъ родися отъ Пресватѣ Дѣва Марії: тогава не може сѧ не види, че пророчество-то было Слово Бога всевѣдѫща, и че исполненїе пророчество-то є дѣло Бога всемогуща. За това и святый Евангелистъ Матдей, като покѣствува за рожде-ство-то Христово, привожда пророчество-то Ісаїа: *сие же все бысть, да сбудется реченное отъ Господа Пророкомъ глаголющимъ: се Дѣва во чревѣ пріиметъ, и родитъ Сына, и нарекутъ имѧ Ему Емануилъ, еже есть сказаемо, съ нами Богъ. Мат. I, 22, 23.*

В. Шо є такова чудеса?

Ш. Дѣла, кои-то не могатъ бѫдѫти направени ни съ силъ, ни съ искусство человѣческо, нѣ тѣкмо съ